

ΓΕΝΙΚΗ ΑΠΟΨΗ ΤΩΝ ΚΟΣΜΟΘΕΩΡΙΩΝ ΚΑΙ ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ

Του Αλέκου Χαραλαμπίδου

Προσωπική ιστοσελίδα www.omas-e.gr

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Ίσως δεν θα βρείτε κάποιες ή κάποια που θα έχετε οπ' όψη κοσμοθεωρία εδώ, ή και θα βρείτε πιθανόν κάποια που δεν υποθέσατε ότι είναι τέτοια. Θα εκκινήσουμε την αναζήτηση από όταν υπάρχουν γραπτά που σώζονται, δηλαδή από το 1400 περίπου π.Χ , από τον Μωϋσή.

Η ΚΟΣΜΟΘΕΩΡΙΑ ΤΗΣ ΓΕΝΕΣΗΣ ΚΑΙ ΣΩΚΡΑΤΗ-ΠΛΑΤΩΝΟΣ

Όπως αναφέρει ο Ωριγένης, ο Μωϋσής έγραψε την πεντάτευχο στην Εβραϊκή γλώσσα και επειδή γενάρχης του Εβραϊκού έθνους είναι αυτός, αυτός και θα την δόμησε την γλώσσα αυτή. Αυτό ενισχύεται από τον θαυμασμό του Κλήμεντος Αλεξανδρείας, που τον αποκαλεί πανεπιστήμονα Χαλδαίο, γνώστη της γεωμετρίας , της αστρονομίας, της φιλοσοφίας, της γραμματικής και της εγκυκλίου παιδείας. Ίσως εκπλαγήκατε, αλλά αυτές οι γνώσεις θα υπήρχαν από προηγούμενες πολιτισμούς, φυλαγμένες στα αρχεία της Ίσιδος και του Όσιρη στα οποία υπήρξε Οσαρσήφ, δηλαδή ένας των αρχιερέων. Η γραμματική προφανώς, η φιλοσοφία και η εγκύκλιος παιδεία, είναι στοιχεία Ελληνικά, όπου και θα έγραψε αρχικά ιδίως την γένεση και από αυτό το κείμενο διάβασαν οι Σωκράτης- Πλάτων (ο Κλήμης αποκαλεί τον Πλάτων Μωϋσή Αττικίζων). Αλλά και την επιστημονική κατάρτιση του Μωϋσή την εγκωμιάζει ένας εκκλησιαστικός πατέρας και αυτό ίσως δημιουργεί μία προϋπόθεση , ότι η γένεση δεν είναι μία αποκάλυψη του Θεού, αλλά μία συνοπτική κοσμοθεωρία επιστημονική. Ο συγγραφέας έρχεται στην δυσάρεστη θέση να έρθει σε αντίθεση με τον ευφύεστατο και μέγα Βασίλειο, η ανάπτυξη του οποίου πάνω στην εξαήμερο δημιουργία, θα προϋποθέσει ότι αυτή είναι αποκάλυψη του Θεού.

«Εν αρχή εποίησεν ο Θεός ουρανόν και γή. Η δε γη ην αόρατος και ακατασκεύαστος και σκότος επάνω της άβυσσου.....και πνεύμα Θεού επεφέρετο επάνω του ύδατος».

Αρχικά εποίησε ο Θεός τον ουρανόν και την γη. Η δε γη ήταν αόρατη και ακατασκεύαστη και σκότος υπήρχε πάνω από την άβυσσο.....και πνεύμα Θεού περιφέρονταν πάνω από το νερό.

Η αόρατη και ακατασκεύαστη ύλη, προϋποθέτει ότι αυτή προϋπήρχε και όπως σημειώνει ο Κλήμης, πάνω σε αμόρφωτη προϋπάρχουσα ύλη έγινε η επίδραση του Θεού. Όπως

σημειώνουν οι πρώιμοι και καλύτερα γνώστες εκκλησιαστικοί συγγραφείς, κατά τον Μωϋσή η ύλη προϋπήρχε. Αυτό, το να προϋπάρχει έστω και αδιαμόρφωτη η ύλη, συνεπικουρείται από την αρχή διατήρησης της ύλης, ένα νόμο δηλαδή που διέπει την φύση, που συμπεραίνει ότι η ύλη ποτέ δεν δημιουργήθηκε και ποτέ δεν θα καταστραφεί, αλλά απλά αλλάζει μορφές.

Αλλά στην ίδια γραμμή θα κινηθεί και ο Πλάτων, καθώς ο Πλούταρχος ο Χαιρωνεύς θα αναφέρει στο «αρεσκόντων φιλοσόφοις φυσικόν δογμάτων»:

«Σωκράτης Σωφρονίσκου Αθηναίος και Πλάτων Αρίστωνος Αθηναίος....., τρεις αρχάς έθεσαν. Τον Θεόν, την ύλην, την ιδέα. Έστι δε ο Θεός νούς, ύλη δε γενέσει και φθορά, ιδέα ουσία ασώματος εν τοις νοήμασι και ταις φαντασίαις του Θεού»

Ο Σωκράτης ο Αθηναίος γυιός του Σωφρονίσκου και ο Πλάτων του Αρίστωνος., έθεσαν τρεις αρχές (αρχή είναι η προϋπόθεση, το αξίωμα, το δόγμα, το προϋπάρχον). Τον Θεό, την ύλη, την ιδέα. Είναι δε ο Θεός νους, η ύλη υπόκειται σε γένεση και φθορά, η ιδέα είναι ασώματη ουσία στην νόηση και την φαντασία του Θεού.

Θα συμφωνήσετε ίσως, ότι το πνεύμα Θεού που περιφέρονταν επάνω του ύδατος, προϋποθέτει τον νου και τις ιδέες του Θεού, για να έχουμε σύμπτωση απόψεων από τον Μωϋσή και τους μέγιστους των Ελλήνων.

Ίσως τα παραπάνω δεν είναι μία ολόκληρη περιληπτική κοσμοθεωρία, αλλά άπτεται του μεγαλύτερου μέρους αυτής. Ο μέγας Βασίλειος θα αρνηθεί την προϋπαρξη της ύλης κατά τον Μωϋσή, αν και πρότεροι εκκλησιαστικοί πατέρες το ανέφεραν, αλλά ξεχασμένος έχει διατυπώσει, ότι το «ποιήσωμεν άνθρωπον κατ' εικόναν ημετέραν και ομοίωσιν», είναι αναφορά του Θεού στους αγγέλους και όχι στον Υιό Θεό και μάλιστα επιστεί την προσοχή στο ότι «και εποίησεν ο Θεός τον άνθρωπον» είναι ενικός το εποίησε, συνεπώς δεν έχουμε αναφορά στον Υιό (θα έλεγε εποίησαν) αλλά στους αγγέλους και ποιεί ο Θεός μόνο με συμβουλευτική την θέση των αγγέλων.

Η ΚΟΣΜΟΘΕΩΡΙΑ ΤΟΥ ΥΛΙΣΜΟΥ ΑΡΧΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΡΩΪΜΟ ΠΑΡΜΕΝΙΔΗ

Ο Παρμενίδης σε νεαρή ηλικία θα αναφέρει στα έπη του, ότι η ύλη είναι ανώλεθρος, δηλαδή δεν καταστρέφεται και θα υπάρχει στο διηνεκές, άρα και προϋπήρχε. Αυτή είναι η βασική θέση της κοσμοθεωρίας του υλισμού, που όπως φαίνεται την εγκατέλειψε και προκύπτει από τον διάλογο του Πλάτωνος «Παρμενίδης». θεμελιώνει εκεί την αποφατική Θεολογία (άπειρος, απερινόητος, αόριστος, ακατάληπτος, αόρατος, αναφής ο Θεός). Ίσως όμως και να διατήρησε το ανώλεθρο, αλλά πριν από τον Σωκράτη να συμπλήρωσε την κοσμοθεωρία με την αποφατική Θεολογία, στη ύστερή του ηλικία.

Η ΚΟΣΜΟΘΕΩΡΙΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΥ

Αν και ο Μωϋσής και οι προφήτες και οι Σωκράτης –Πλάτων (όπως σώζει ο Ωριγένης στο «Κατά Κέλσου» την επιστολή του Σωκράτη προς Ερμεία και Κορίσκο), προείπαν την

έλευση του Θεού στην γη (ο Σωκράτης μιλά περί του Υιού Θεού Λόγου), όμως αυτός σαν Θεός, δεν έπρεπε να διατυπώσει ευλογοφανείς θέσεις όπως των παραπάνω. Ο Χριστός θα διδάξει την από το μηδέν, από το τίποτε, το μη ον, το κενό, την γένεση του κόσμου. Θα αναφέρει ότι είναι ο Υιός και Λόγος του Θεού, όπως εξ άλλου αρχίζει το κατά Ιωάννη ευαγγέλιο. Οι καθηγήτριές μας της φιλολογίας στο γυμνάσιο μας δίδαξαν, ότι η πρώτη έννοια του λόγου στην αρχαία γλώσσα είναι η λογική, αλλά και η αναλογία, η αφορμή, η αιτία .

Μία έκφραση της λογικής, του Υιού Θεού λόγου δηλαδή, είναι οι νόμοι που διέπουν την φύση και τοποθετήθηκαν από τον Θεό. Έτσι ο νόμος της αφθαρσίας της ύλης, είναι ένας από τους νόμους που έθεσε ο Θεός να την διέπουν. Έτσι αίρεται επιστημονικά πλέον η άρνηση της δημιουργίας της ύλης από το μη ον, το μηδέν και ανοίγει ο δρόμος της κοσμοθεωρίας του Χριστού. Ο κόσμος κατασκευάστηκε πλέον κάποτε και τον διέπει ο νόμος της αφθαρσίας. Τότε πλέον και μη προϋπαρχούσης παρόμοιας θεωρίας, η κοσμοθεωρία και η Θρησκεία του Χριστιανισμού, καταλαμβάνει την θέση πλέον της αποκάλυψης του Θεού στους ανθρώπους, επιστημονικά θεμελιωμένη. Η προϋπάρχουσα κοσμοόπονη του Δημόκριτου, *«μηδέν τε εκ του μη όντος γίνεται, μηδέ εις το μη ον φθείρεται»* (και το μηδέν από το μη ον γίνεται (ύλη) και δεν φθείρεται), δεν θεμελιώνει την κοσμοθεωρία του Δημιουργού, που κατά την άποψη του συγγραφέα, πρώτος ο Χριστός θεμελίωσε ποιητή των πάντων εκ του μηδενός παραγομένης ύλης.

Το ανωτέρω ενισχύεται αλλά και χωρίς να απολυτοποιούμε την σκέψη, ότι η λογική , η ηθική και γενικά οι ιδέες, είναι άυλες, δεν χωροποιούνται , δεν χρονίζονται και δεν ζυγίζονται. Συνεπώς η λογική που διέπει τα πάντα, ο Λόγος, είναι αυτός δι ού τα πάντα εγένετο (διά του οποίου έγιναν τα πάντα). Και ο Θεός ην ο Λόγος θα αναφέρει ο ευαγγελιστής, που και αν δεν απολυτοποιούμε την σκέψη, εμείς άνθρωποι όντες, εσείς ίσως δεν θα αμφισβητήσετε την ανωτερότητα των επιχειρημάτων που παρατέθηκαν, περί του ποιητή Θεού εκ του μηδενός.

Η ΚΟΣΜΟΘΕΩΡΙΑ ΤΩΝ ΓΝΩΣΤΙΚΙΣΤΩΝ

Όπως αναφέρει ο Επιφάνειος επίσκοπος Σαλαμίνας Κύπρου, από Σίμωνος του μάγου άρχεται η αίρεση των γνωστικιστών. Ο Σίμων αντιμετώπιστηκε από τον Πέτρο και τελικά έγινε Χριστιανός.

Η ερμηνεία των προφητών, έγινε αιτία να προσδιοριστεί χρονικά η έλευση του Θεού στον κόσμο με ικανοποιητική προσέγγιση. Έτσι εγέρθησαν και άλλοι που διεκδίκησαν το Μεσσία. Προφανώς οι αντίπαλοι του Καλού που ολοκληρωτικά ανέπτυξε ο Χριστός και στον από όρους ομιλία, και αυτοί θα διεκδικούσαν το Μεσσία. Ο πιο αξιόλογος, ο Σίμων ο μάγος, θα γίνει η απαρχή των γνωστικιστών, που θα συνταράξει όχι μόνο τον πρώιμο, αλλά και τον ύστερο Χριστιανισμό, αφού ο Αρειανισμός, οι ανόμοιοι ή και οι μονοθελητιστές, θα κρύβουν υφέρποντα τον γνωστικισμό.

Αναφύησαν πολλά παρακλάδια του γνωστικισμού, της ψευδωνύμου γνώσεως όπως αναφέρει ο Παύλος. Σε κεντρικές γραμμές, προϋπάρχει ένας υπέρτατος και απρόσιτος Θεός ο

Βυθός , που με την γυναίκα του Σιγή, θα προβάλλει (γεννήσει) δύο ζεύγη Θεών, που το άρρεν του ενός ζεύγους είναι ο Λόγος. Αυτά θα προβάλλουν τέσσερα ζεύγη άλλων κατώτερων Θεών σε κατώτερους ουρανοί κλπ. Κάποιος από τους κατώτερους θεούς που άλλοι ονομάζουν Ιαλνταμπαώθ, άλλοι Εωσφόρο, εξέπεσε και δημιούργησε έναν ατελή κόσμο με το κακό. Έτσι το κακό βρίσκει την προϋπαρξή του στον Θεό έστω ατελή και μαζί με την δημιουργία του κόσμου.

Την δημιουργία του κόσμου από τον κακό Θεό , θα την βρούμε και στον Ζωροαστρισμό και σε άλλες δοξασίες.

Η ΑΝΑΙΡΕΣΗ ΤΗΣ ΑΤΕΛΟΥΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑΣ

Ο Θεός είναι άχρονος , αναλλοίωτος και άφθορος, υπερούσιος και άπειρος. Με άλλα λόγια τέλειος. Την τελειότητα του Βυθού δεν αρνούνται οι γνωστικιστές, αλλά δέχονται ατελή Θεό δημιουργό. Εμείς λέμε, εάν είναι Θεός και άχρονος, είναι και τέλειος και το τέλειο δεν εκπίπτει. Αν όχι Θεός το ατελές αλλά κτίσμα, δεν είναι δημιουργός μη έχον τέτοια δυνατότητα. Και όπως αναφέρθηκε παραπάνω και ανέπτυξε ο μέγας Βασίλειος στις ομιλίες του πάνω στην εξαήμερο δημιουργία του Μωϋσή, οι άγγελοι ήταν απλώς σύμβουλοι του Θεού, δεν έγιναν έστω και συνποιητές, γιατί απλά είναι κτίσματα.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Έτσι το κακό εισήλθε στον κόσμο μετά την πτώση. Και επειδή ο Θεός είναι πριν από όλα επιστήμονας, η Χριστιανική κοσμοθεωρία προϊούσης της φυσικής και των μαθηματικών, βρίσκει το κατωτέρω σχήμα που ενώνει την αποκάλυψη με την αρχαία Ελληνική φιλοσοφία.

Το κενό, το μηδέν (μη-δεν και δεν είναι οι άτομες του Δημόκριτου από όπου αρχίζει η ύλη), είναι ο πατέρας Θεός, που βγαίνει από την μοναξιά του γεννά αχρόνως τον Υιό Θεό Λόγο και εκπορεύει τις ιδέες , το Πνεύμα δηλαδή. Διά του Υιού και με το Πνεύμα, θα συλλάβει στην νόησή του το άπειρο πλήθος των αδιάστατων σημείων, που ταλαντώνονται με πλάτος μηδέν. Αυτά μεταπίπτουν σε ένα είδος συνεχούς και ελαστικού και άπειρου αιθέρα, που επειδή αν και προδιαγράφει τον χώρο και τον χρόνο, δεν είναι ακόμη ύλη. Ταλαντώνεται και αυτή και δημιουργείται δεύτερη μη ουσία, είδος αιθέρα, το Ίδιον (ίδιον είναι το χαρακτηριστικό, είναι χαρακτηριστικό του κενού). Οι δύο μη ουσίες μίγνυνται και το ίδιον γίνεται κράμα με την υπερβατική μη ουσία και σχηματίζει φυσαλίδα που το κράμα εμπεριέχει υπερβατική. Νόμοι πυκνότητας πίεσης και ιδανικού αερίου επικρατούν. Κόκοι ίδιον, άπειροι σχεδόν, ίπτανται και συγκρούονται μέσα στην φυσαλίδα. Απειροστικές φυσαλίδες θα αποσχιστούν με κόκους εντός. Αυτοί όταν συγκρούονται με τα τοιχώματα των φυσαλίδων, παράγουν πυκνώματα στο περίξ κράμα, που είναι οι άτομες του Δημόκριτου και σχηματίζουν τα στοιχειώδη σωματίδια.

Οι απειροστικές φυσαλίδες συμπεριφέρονται χαοτικά και σαν σε χοάνη όπως περιγράφει η κοσμοθεωρία των Ελευσινείων μυστηρίων, θα ζέουν (Ζεύς) σαν πλάσμα και θα μεταφερθούν σε χώρο όπου από την εκ νέου χαοτική κατάσταση θα έρθει η τάξη και η συγκρότηση των

σμπάντων. Η κοσμοθεωρία των Ελευσινείων μυστηρίων δεν συμπληρώνει μόνο το ΙΔΙΟΝ του συγγραφέα, αλλά και χωρίς αυτή, συμπληρώνει την πρώιμη κοσμοθεωρία του Χριστιανισμού, της οποίας η φυσική συμπλήρωση είναι η κοσμοθεωρία του συγγραφέα. Χρονικά επιτράπηκε η διατύπωσή της, αφού η φυσική και τα μαθηματικά ικανοποιητικά αναπτύχθηκαν.